

[Villemoes.]

Omraade, meget alvorlige Ting for dansk Skibsstart og selvfølgelig tillige for det Mandskab, som er om Bord i danske Skibe dernede. For os i det nordlige Europa, er det jo ikke saa lige en Sag at beskytte vore fredelige Handelsskibe dernede, men jeg ser dog, at vort Naboland Norge har sendt et Krigsskib til disse Farvande, ligesom jeg har erfaret, at Holland indtil dette Minut har haft Glæde af at have været med til dog i nogen Udstrækning at beskytte fredelige hollandske Handelsskibe. Jeg forstaa ogsaa af Betænkningen fra det høje Folketings Udvalg om Sagen, at man har haft disse Spørgsmaal under Overvejelse, idet der staa i Betænkningen, at Udenrigsministeren over for Udvalget har redegjort for de Forhandlinger og Overvejelser, der er i Gang angaaende Beskyttelse af danske Skibe, som færdes i spanske Farvande. Det er jo ganske udelukket, at man med et overfladisk Kendskab til Sagen kan tage afgjort Standpunkt til, hvad der bør foretages, men Sagens Alvor gør det nødvendigt, at den bliver overvejet, og man maa saa haabe, at den bedste og fornøftigste Beslutning bliver taget.

Jeg forstaa meget vel Handelsministerens Udtalelse om, at man ikke forud kan fastsætte Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden. Om dens Ophør staa der i § 6, at den bortfalder, naar den spanske Borgerkrig ophører, hvis man ikke forinden maatte have fundet Anledning til at sætte den ud af Kraft ved kgl. Anordning. Jeg synes egentlig, at sidste Halvdel af § 6 kunde have slaaet til. Der er jo ingen, der kan vide, om man paa et bestemt Klokkeslæt, en bestemt Dato, kan sige, at nu har Urolighederne dernede Ende. Men i hvert Fald kan jeg som tidligere nævnt paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i det høje Ting og til Vedtagelse ved tredje Behandling.

Holger Andersen: I en Tale, den britiske Udenrigsminister i Gaar holdt i Liverpool, understregede han meget stærkt Betydningen af Ikke-Indblandingspolitikken for Bevarelsen af Freden i Europa. Han fremhævede ved denne Lejlighed, at der i Fjor Efteraar havde været en virkelig alvorlig Fare for europæiske Forviklinger, og at det ikke mindst, ja, vel udelukkende skyldtes den af den franske og den britiske Regering knæsatte Ikke-Indblandingspolitik, at en europæisk Katastrofe blev undgaaet. Den britiske Udenrigsminister oprullede et

Billede af, hvad det andet Alternativ kunde have været, idet han henviste til, at en anden Politik vilde have ført til et Kapløb om Tilførsel af Vaaben, Ammunition og frivilligt Mandskab; og alt dette yderligere støttet af de to Ideologier, der kæmper mod hinanden paa spansk Territorium — hvad skulde dette have ført til i Europa? Der kan næppe være nogen Tvivl om, at den britiske Udenrigsminister har Ret i sin Opfattelse. Man kan rette nok saa megen Kritik imod den internationale Ikke-Indblandingskomitè's Arbejdsmetode og den Langsomhed, hvormed den er gaaet til Værks, det ændrer ikke noget som helst ved den Kendsgerning, at den Politik, der her er ført, har været af afgørende Betydning for Bevarelsen af Freden i Europa. Og der er sikkert ikke nogen Meningsforskel mellem dette høje Tings Medlemmer om, at man fra alle Sider bør være rede til at yde sit Bidrag til denne Politik's Fremme.

Vi har, som den højtærede Handelsminister omtalte i sin Forelæggelsestale, for en halvanden Maanedes Tid siden vedtaget et Lovforslag vedrørende frivilliges Afrejse til Spanien. Det var det første Forslag, der fremkom fra Ikke-Indblandingskomiteen. Og det Forslag, der nu, efter at have været undergivet en kort Udvalgsbehandling i det andet høje Ting, ligger paa dette høje Tings Bord, er ligeledes fremkommet som Følge af en indgaaende motiveret Henstilling og Plan fra den nævnte Ikke-Indblandingskomité i London. Det er derfor efter min Mening ganske ufnødent, navnlig efter den højtærede Ministers Tale, at opholde sig ved Enkeltheder i det foreliggende Lovforslag.

Jeg har med Interesse læst Bemærkningerne i Folketingsudvalgets Betænkning vedrørende Forstaaelsen af Begrebet „Vaaben og andet Krigsmateriel“. Den højtærede Handelsminister har for et Øjeblik siden henvist til, at det var Meningen at præcisere dette Begreb yderligere i den kongelige Anordning, der skal udstedes i Henhold til den Bemyndigelse, der ved Lovforslagets § 1 tillægges den højtærede Minister, og det maa jo forstaaes saaledes, at Begrebet „Krigsmateriel“ vil blive fortolket i Overensstemmelse med de Retningslinier, der er afstukket under Forhandlingerne inden for den internationale Ikke-Indblandingskomité i London.

Vi har i øvrigt, naar den Slags Vedtagelser og Henstillinger af international Karakter fremkommer, ikke nogen reel Indflydelse paa Sagens Formulering eller Ud-